Unix - architektura, programowanie i administrowanie

Sprawozdanie z projektu "Wieloprocesowy system realizujący komunikację w języku Linda przy pomocy kolejek komunikatów."

Konrad Kaproń Mateusz Morusiewicz Marcin Suwała

Spis treści

1.	. Zadanie projektowe	. 2
2.	. API biblioteki	. 3
		. 3
		. 3
		. 3
3.	. Podział na moduły oraz schemat komunikacji	. 5
	3.1. Protokół	. 5
4.	. Szczegółowy opis interfejsu użytkownika	. 7
	4.1. Serwer 4.2. Klient	
Lo	ogowanie	. 8
W	Vykorzystane narzędzia	. 9
Oı		. 10

1. Zadanie projektowe

W ramach projektu została stworzona biblioteka krotek, oraz wykorzystujące ją proste serwer i klient krotek.

Biblioteka umożliwia tworenie krotek złożonych z trzech podstawowych typów: string, integer, float. Dodatkowo, biblioteka umożliwia porównanie krotki ze wzorcem oraz serializację i deserializację krotek.

Serwer krotek zapewnia możliwość przechowania krotek i zapytań o nie, realizuje wysyłanie krotek (output) i odbieranie krotek (input, read). Odbieranie krotek polega na przekazywaniu jednej z krotek, która jest zgodna z podanym wzorcem. Zarówno odbieranie jak i wysyłanie krotek to operacje atomowe i blokujące, które są zrealizowane przy pomocy kolejek komunikatów.

2. API biblioteki

Biblioteka krotek udostępnia funkcje zarządzające krotkami:

- Alokacja i dealokacja pamięci na poszczególne składowe,
- Tworzenie krotek na podstawie szablonu,
- Przypisywanie typów i wartości do poszczególnych składowych,
- Porównywanie krotek na podstawie szablonów i wartości,
- Serializację i deserializację krotek.

```
Biblioteka definiuje następujące błędy:
```

- TUPLE_E_OUT_OF_RANGE: odwołanie do pola krotki poza zadeklarowane,
- TUPLE_E_INVALID_TYPE: podany błędny typu,
- TUPLE_E_INVALID_OP: podana błędna operacja.

Listing 2.1. Struktura krotki

```
typedef struct tuple_element {
    uint16_t type;
    union {
        int i;
        float f;
        char *s;
    } data;
} tuple_element;

typedef struct tuple {
    unsigned nelements;
    struct tuple_element *elements;
} tuple;
```

Listing 2.2. Funkcje tworzące i usuwające krotki

```
tuple *tuple_make(const char *format, ...);
tuple *tuple_make_nelements(unsigned nelements);

void tuple_free(tuple *obj);
```

Listing 2.3. Funkcje pomocnicze dla krotek

2. API biblioteki 4

```
int tuple_typeof(const tuple *obj, unsigned position);
int tuple_operator(const tuple *obj, unsigned position);
int tuple_compare_to(const tuple* obj, const tuple *blueprint);
int tuple_to_buffer(const tuple *obj, char *buffer, int size);
tuple *tuple_from_buffer(const char *buffer);
char *tuple_error_to_string(int code);
```

Listing 2.4. Funkcje inicjalizujące pola krotek

Listing 2.5. Funkcje pobierające pola krotek

3. Podział na moduły oraz schemat komunikacji

System podzielony jest na trzy moduły:

- 1. Bibliotekę,
- 2. Serwer,
- 3. Klienta

Serwer oraz klient korzystają z biblioteki do obsługi krotek przy komunikacji. Szczegółowy opis serwera oraz klienta został podany w sekcji "Szczegółowy opis interfejsu użytkownika"

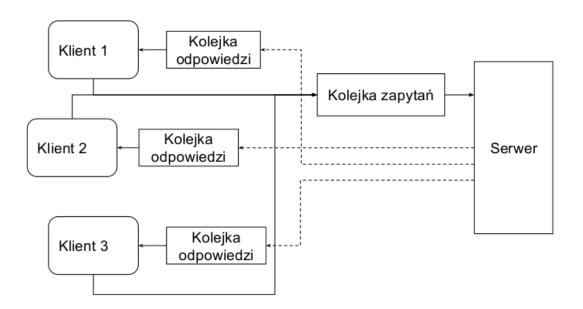
3.1. Protokół

Serwer tworzy kolejkę komunikatów o określonej nazwie (/Linda-Server). Klienci wkładają do kolejki zapytania dotyczące krotek. Klient, przed włożeniem zapytania do kolejki serwera, tworzy własną kolejkę o nazwie takiej, jak jego PID. Umożliwi to odebranie odpowiedzi od serwera.

3.2. Zapytanie klienta

Kolejne pola komunikatu klienta:

- 1. Wielkość struktury pid_t (1B)
- 2. PID procesu klienta (2-4B)

Rys. 3.1. Schemat komunikacji

- 3. Numer komendy (operacji) (1B)
- 4. Krotkę po serializacji (pozostałe miejsce)

Maksymalny rozmiar komunikatu jest definiowany przez klienta i jest stały, przyjęte jest 256 bajtów (domyślny rozmiar komunikatu w kolejce systemowej). Zmiana maksymalnego rozmiaru komunikatu wymaga rekompilacji programu.

Numery komend są jak następuje:

- 1: send,
- 2: read,
- 4: get

3.3. Odpowiedź serwera

Kodowanie komunikatu serwera zawiera:

- 1. Kod wyjścia (1B)
- 2. Krotka po serializacji (jeśli dotyczy)

Maksymalny rozmiar komunikatu zwrotnego tak jak w zapytaniu klienta. Kod wyjścia to 0, jeśli operacja się powiodła (udało się dodać krotkę przy operacji "send", została dopasowana krotka przy operacji "read" lub "get").

W razie błędu komunikacji z klientem krotka dla operacji "get" krotka zostaje usunięta z serwera.

4. Szczegółowy opis interfejsu użytkownika

Do dyspozycji użytkownika są gotowe funkcje w C służące do obsługi krotek po stronie klienckiej oraz serwerowej. Poza funkcjami dostępne są: gotowy program służący za serwer oraz prosty klient shellowy do odbierania i wysyłania krotek.

4.1. Serwer

Funkcja C tworząca serwer to $voidrun_s erver(char * server_n ame)$;, za argument przyjmująca nazwę głównej kolejki systemu do obsługi krotek.

Program server umożliwia stworzenie serwera o predefiniowanej nazwie kolejki komunikatów /Linda-Server.

4.2. Klient

Funkcja C służąca do wysyłania krotek to $staticvoiddo_r equest(tuple*obj, intrequest, constchar*server_queue_name)$;. Za argumenty przyjmuje:

- obj: wskaźnik do krotki (tworzonej przy pomocy funkcji z biblioteki),
- request: operacja do wykonania (send, read, get),
- $server_queue_name$: nazwa kolejki serwera

Program client pozwala na wykonywanie operacji na krotkach, łączy się do kolejki komunikatów serwera o nazwie /Linda - Server. Pobranie krotki (operacje read i get) powodują zawieszenie programu do czasu otrzymania odpowiedzi. Przykłady użycia programu:

```
1. clientsend - n2 - sLinda - i42
2. clientget - n2 - sany - igt40
3. clientget - n1 - ieq32
4. clientsend - n1 - i32
```

Listing 4.1. Użycie programu server

Logowanie

Wszystkie błędy są logowane przy pomocy funkcji perror, a informacje mniej krytyczne przy pomocy printf. W połączeniu z pracą na pierwszym planie umożliwia to pełną integrację z systemd-journald.

Wykorzystane narzędzia

// TODO

Opis metodyki testów i wyników testowania

// TODO